

STAGNATIE, STILSTAND EN RAADGEVINGEN

Goeden avond vrienden,

Er is een ogenblik dat alles op de wereld zoekt naar stagnatie. Een stilstand, een stabiliseren van een toestand omdat men bang is voor de toekomst. Dit voert over het algemeen, tot een steeds sterkere regeling van het persoonlijk leven, een steeds sterkere aantasting van persoonlijke vrijheid en ook een voortdurend sterker wordende normalisering van waarden. Ik kan u daarvan voorbeelden geven die uzelf ook kunt vinden. Luister naar uw radio, kijk naar de T.V. lees uw dagblad en u zult vanzelf ontdekken hoe sterk men tracht om het bestaande vooral te behouden. In uw eigen land hebben dergelijke pogingen zelfs tot uitbarstingen geleid, omdat de belangen van twee groepen strijdig waren.

Nu moeten we goed begrijpen dat elke periode van stagnatie ook een periode wordt van stilstand. Stilstand is dood. Een mens die niets doet, die niets waarneemt is erger dan dood. Het zal duidelijk zijn dat, voor de bewustwording, deze bestrevingen dus eigenlijk niet gunstig zijn, niet aanvaardbaar zijn.

Dan krijgen we te maken met die invloeden uit de kosmos, die we ons voor kunnen stellen als golven van kracht. Maar aan die golven van kracht zit iets meer vast.

U hebt misschien wel eens gehoord van de Heren van Licht, of de Zonen van Licht, de 9 Lichten, de 7 stralen de 63 werelden. Als u dit niet hebt, dan moet u het maar voor kennisgeving aannemen, want verklaarbaar zijn de verschijnselen ook zonder dit. Stel u voor dat de kosmos zoiets is als een stad. In deze stad zijn bepaalde knooppunten van straten of pleinen. Elke straat kunnen we de naam geven van een grootmeester, een heer van Licht, of zelfs een God. Een god zonder hoofdletter in dit geval. Een god zoals de heidenen hem kenden. Deze stad nu, moet door het "ik" bewust ondergaan worden. Het is voor de mens niet noodzakelijk dat hij alle meesters kent of volgt. Wel dat hij de stad, de kosmos, God leert kennen. Er zijn in elke straat altijd kruisingen. Kruispunten waar het verkeer a.h.w. door elkaar warrelen, of een verkeersregeling noodzakelijk is. Wij kennen dit ook in de kosmische werkingen, waar wij een straat kunnen voorstellen, uit dit beeld dus als een golf met een bepaalde trilling of frequentie bepaalde klank of kleur.

Deze trilling zal alles wat met die trilling harmonisch is versterken. Eenvoudig gezegd, wanneer ik mij bevind in de kracht van een bepaalde heerser en ik ben met deze heerser in harmonie, dan zal zijn totale wezen en niet alleen maar dat deel waarvan ik mij nu bewust ben, binnen mij a.h.w. tot uiting komen. Ik krijg een grote erkenning van iets wat voor mij tijdloos is, binnen het bestaan in de tijd. Kom ik nu bij een kruising dan gaat er een voorrangskwestie een rol spelen. Het is de vraag voor mij of ik nu toch niet beter doe met links of rechts af te slaan. En zo een weg van een andere Meester of Kracht te volgen Maar ik ben afgestemd op die Meester waartoe ik behoor. Ik ben verknoopt aan de trilling van een straal en kan alleen binnen die straal mij innerlijk bewust worden van al datgeen wat rond mij geschiedt. Ik kan alleen binnen die straal de volledige bewustwording bereiken, van alles wat in de kosmos bestaat. Die straal, die is van het begin van mijn leven, (voor het aardse leven) tot het einde praktisch hetzelfde. Eerst wanneer ik de gehele straal beleefd en in mijzelf erkend heb, kan ik overgaan tot een andere straal, kan ik dus een tweede ervaring, zo nodig, daaraan koppelen.

U ziet het is niet zo ingewikkeld. U kunt het zich voorstellen als een verkeersprobleem. Wanneer we nu komen op een bepaald terrein dan kunnen daar 6-7-10 of meer wegen samenkomen. Denkt u maar aan de grote pleinen en die ster van straten die er op uitkomen. Er zijn ongetelde mogelijkheden. De aarde bevindt zich in een overgangsstadium, d.w.z. voor de meeste mensen dat ze zich bevinden op dat plein. Ze weten niet waar de wegen voor hen naar toevoeren. De weg terug kunnen ze niet gaan; het is eenrichtingsverkeer. Het resultaat is dat ze willen blijven staan. Ze voelen zich alleen zó geborgen, ze voelen zich alleen zo zeker. Misschien hebt u zelf wel opgemerkt hoe sterk deze behoefte aan zekerheid in het dagelijks leven een rol speelt. Hoe men zich voor alle dingen wil verzekeren. Hoe men van oude gewoonten en gebruiken slechts moeizaam afwijkt, en slechts sommige minderheden a.h.w.

dwingt om aan een reeds lang bestaand patroon te beantwoorden. D.w.z. dat vele stralen en daarmee ook vele persoonlijke vormen van bewustwording die met elkaar schijnbaar in strijd zijn, nu in één tijdsruimte samenkomen.

Is er een voortgang dan behoeven wij niet bang te zijn, dan vindt ieder zijn weg. Het is wel even een tijd van verwarring, maar ieder vindt weer zijn eigen baan. zijn eigen spoor binnen die oneindigheid, deze kosmos. Zolang dit niet het geval is echter, zullen de problemen zich opstapelen. U hebt het misschien gehoord, dat men door auto's neer te zetten het gehele verkeer in een stad wil ontwrichten.

Stel u nu eens voor dat alle mensen proberen, met behoud van hun persoonlijke inzichten, hun rechten, hun oude gewoonten, hun oude denkwijzen, hun oude geloofswaarden, dat ze willen blijven staan waar ze zijn, dan moet daar een ontzettende botsing uit voortkomen, maar deze krachten kunnen dat niet tolereren. Er is dus een zekere stuwning aanwezig. Stel nu verder dat we iets hebben dat doet denken aan een politiemacht. Dan zal de politie vanuit de verlaten straten achteraan komen om de mensen uiteen te drijven, en daarmee zal zij geen rekening houden met de richting die zij inslaan als zij maar uiteen gaan. En daarin ligt een groot gevaar.

Want vrienden, de kosmische krachten de cyclische verschijnselen die regelmatig terugkeren, doen in een toestand als deze, eigenlijk dienst als een soort politieleger. Zij dwingen de mens of hij wil of niet, verder te gaan. Vanuit een menselijk standpunt zal het er naar uitzien of betrekkelijk onbelangrijke oorzaken in het verleden, opeens zeer grote en belangrijke gevolgen krijgen. U zult voor uzelf kunnen narekenen wat dit, in een tijd als deze, kan impliceren. Sommigen van die gevolgen zijn goed, maar de reden waarom zij tot stand komen is niet goed. Ik kan iets doen wat in de ogen der mensen zeer gunstig is en het doen om een reden die verwerpelijk is. Laten we het geval nemen van beperking van atoombewapening. Er is niets wat gezien het lot der wereld tot groter dankbaarheid kan stemmen dan dit, maar er is iets anders. Wanneer dit alleen geschied is uit angst, zo zal men trachten, via andere wegen of door tersluiks toch voort te gaan daarmee deze angst om te zetten in een overmacht. En zodra een dergelijke motivering een rol gaat spelen hebben we dus een onbetrouwbaar geheel. Het heden spreekt niet meer de waarheid en het doet ons niet inzien wat er verder gaat gebeuren.

Nu staan we dus in het heden. Wat zijn de geestelijke krachten die ons beroeren. In de eerste plaats zeker deze pressie, deze kosmische pressie uit het verleden. Daarnaast de verandering van heerser, die ook een rol speelt. Want zoals u bij een bepaalde straal kunt behoren, zo hoort een ster bv. de zon, ook bij een bepaalde straal, maar in tegenstelling met uw persoonlijkheid zal die ster stoffelijk steeds aan een andere straal gebonden worden en daardoor ook haar eigenschappen enigszins veranderen. Die verandering kan soms erg onaangenaam zijn, we doorkruisen een deel waarin fijne materie is en deze verhogen of dempen de actie van de zon. Resultaat een ijstijd of een periode waarin de hele aarde tropisch is of zelfs een explosie, een nova. Maar voor ons is dat laatste niet zo belangrijk. We hebben te maken met een tijd waarin de eigenschappen van de wereld waarin u leeft, en dit deel van de ruimte zich wijzigen. Er is dus niets meer wat werkelijk betrouwbaar is. De mensen niet omdat hun motieven en daden te sterk van elkaar verschillen. De wereld als structuur niet, en de mensheid als structuur niet omdat er pressies aanwezig zijn die we niet kunnen afschatten en dus geen reacties kan berekenen. Men weet niet waar de oorzaken van vandaag toe leiden. De materiële structuur en het veldgeheel van het zonnestelsel is niet betrouwbaar omdat daarin zij het betrekkelijk langzaam, zich een verandering gaat afspelen die op plantengroei, op het dierenleven, zelfs op de gezondheid van de mens invloed kan uitoefenen. In deze onbetrouwbare wereld moet een houvast gevonden worden, en het enige wat voor ons blijvend is, is onze persoonlijke afstemming, ons persoonlijk ingesteld zijn op een zekere kracht.

Wij moeten trachten verder te streven, ook wanneer we daarbij schijnbaar van links naar rechts, of rechts naar links wisselen, in ons gedrag, in ons leven en in ons denken. We moeten verder gaan aan de hand van deze innerlijke waarden die voor ons bestaan.

Dan concluderen we verder dat elke poging om het oude te behouden, om zogenaamde vaste normen of regels te handhaven, op zijn minst genomen gevaarlijk is. Het houdt ons terug op onze weg, het brengt ons in conflict met een veel groter deel van de mensheid en de wereld dan noodzakelijk is, en niet te vergeten maakt het ons moeilijk om uiteindelijk weer in ons eigen straal, in onze eigen bewustwording en trilling terecht te komen. Ik richt mij dus op mijn innerlijk wezen. Vraag komt, tot welke straal behoor ik? Doet dit wat ter zake. Er zijn mensen

die die kleuren en die stralen in een zekere volgorde hebben gezet, die hebben er een mooi systeem van gemaakt, ze hebben gezegd, allereerst het witte licht, dan het gouden, het blauwwitte enz. Maar dat is een menselijk systeem, per slot van rekening als je neger bent, dan kunnen ze de rassen van de aarde wel indelen maar dan blijf je neger. Wat wij zijn blijven we. Wij moeten dus niet trachten te ontdekken wat onze straal nou precies is binnen een systeem. We moeten trachten te ontdekken wat de continuïteit is binnen ons eigen bestaan, in ons eigen leven en wat de consequenties zijn die daaruit voortkomen.

Misschien heeft u wel eens gemerkt dat in je eigen innerlijk beleven, je benadering van de wereld, altijd een verwachting is. Het is net ofdat we altijd zoeken naar een perfectie die we nooit vinden. Men zegt wel eens: het heden het paradijs ligt altijd voor ons achter de horizon. Wat is ons paradijs? Wat zoeken wij eigenlijk in het leven, wat zoeken wij geestelijk? Wanneer we ons daarvan bewust worden, dan zijn we al een heel eind verder, want op het ogenblik dat ik weet wat ik eigenlijk zoek, kan ik het overal vinden. Wat ik nl. zoek is mijn innerlijk, mijn werkelijke persoonlijkheid, mijn werkelijk denken. En laten we het niet vergeten, mijn werkelijke God niet de algemene God, de kosmische God, de verre God, mijn God. God zoals die zich voor mij manifesteert, bron waaruit ik mijn krachten kan ontleen. En of deze nu in een kosmische hiërarchie misschien uiteindelijk nog maar een lagere engel is, dat maakt niet veel uit, zolang ik maar weet dat dit in mijn leven waar en juist is, want daardoor heb ik de weg gevonden die mij voert tot de erkenning van Jeruzalem, van de stad des vredes, van de stad Gods. God zelf.

Eerste vraag dus, wat zoek ik, voor u de vraag ook: Waarom kom ik hier. Een eerlijk antwoord natuurlijk.

Tweede. Wat wil ik? Want de stuwung die van een bepaalde straal uitgaat, bepaalt ook wel degelijk ergens je je voorstellingen en dus ook datgene wat je innerlijk zouwt wensen. Bemoei je dan niet met de algemene normen en vraag ook niet of je buurman misschien innerlijk gelijk is, hij kan tot een andere straal behoren en een totaal andere reeks reacties hebben zelfs een heel ander doel in zichzelf. Dat is niet belangrijk. Belangrijk is dat je het van jezelf weet. Dit vindende sta je dan voor het feit dat je eindelijk je richting, de trilling de wijze van leven, maar vooral van beleving hebt gevonden die bij je hoort. Een beleving die niets meer heeft te maken met menselijk denken, met menselijke wetenschap met menselijke normen of menselijke Godsdienst, maar die ergens grijpt naar dat doel achter de horizont die grijpt naar dat tot nog toe nooit verwezenlijkte. We zullen ontdekken dat we gezocht hebben naar iets wat in onszelf lag, maar dat we het alleen in anderen wilden zoeken.

Volgende conclusies zijn ongetwijfeld eenvoudig en ook duidelijk. Er zijn op aarde een groot aantal verschillende georiënteerde mensen, die oriëntatie niet vanuit een stoffelijk standpunt, hun opvoeding of hun vooroordeel voortkomt maar uit een innerlijke stuwung waaraan zij niets kunnen doen. Dit is hun geestelijk leven, dit is hun behoefte tot verwerkelijking. Dit is voor hen de enige manier om God te vinden, om "waar" te zijn om te beantwoorden ook aan de eisen van deze tijd. Dan mogen wij nimmer een ander beoordelen omdat hij zijn eigen weg gaat. Wij mogen niemand onze weg opdwingen wij weten niet of die voor een ander de juiste is. Wij mogen onze weg niet gaan zo ostentatief, zo buitengewoon rumoerig zou ik haast willen zeggen, dat we anderen verleiden om onze weg zonder meer te volgen. We moeten een ander in staat stellen om onze weg te leren kennen, indien hij dat wil, maar we mogen hem nooit daarop mee dwingen. Op deze manier kunnen we onszelf onttrekken aan bv. het plein, aan de verwarring. In deze wereld is de mens het meest gebonden door die verwarring. En dan komt de vraag wat vind ik daarna?

In deze dagen zal ook al door die stuwung van gevolgen, groter zijn dan normaal, je wordt dus gemakkelijker en sneller vooruitgebracht dan onder andere omstandigheden. Je kunt in kortere tijd meer zien, beleven, opnemen, absorberen, erkennen. Je kunt ook jezelf beter leren kennen in kortere tijd. Begin daarvan gebruik te maken door de invloeden van deze tijd, hoe wisselend ze ook mogen zijn. Als we alleen aan de hand van de uiterlijke verschijnselen zien, laat ons die krachten in deze tijd gebruiken om te zoeken naar onze innerlijke weg, onze juiste harmonie; laat ons daarbij wel bedenken dat dit innerlijk beeld heel vaak overwoekerd wordt door uiterlijke vooroordelen. Dat wil niet zeggen dat we onmiddellijk alle vooroordelen opzij moeten zetten, dat wil zeggen dat we ons moeten realiseren wat voor ons de werkelijkheid is. Hebben wij onze straal gevonden dan zullen wij die krachten verder moeten beleven. Je kunt

je gedrag en, je leven niet zonder meer wijzigen, je zult, dat wat je in het verleden was, wat je in de toekomst zult zijn, waar moeten maken, hoe je het beleefd blijft je eigen zaak het is een kwestie van bewustzijn en begin.

Heel eenvoudig. Als u houdt van vlees en u lust geen groenten, en u dwingt uzelf om groenten te eten, dan verteert u de groenten niet. Niet alleen dus dat u iets verliest neen maar u verliest bovendien de voedingswaarde van die groenten. Het resultaat is voor u treurig. Het omgekeerde is natuurlijk ook waar. U moet een keuze doen tussen dat wat in je leeft, wat noodzakelijk is, wat beantwoordt aan je persoonlijkheid en datgene wat rond je bestaat.

In deze tijd zullen de verwarringen van de wereld kristalliseren in conflicten tussen de mensen, die tot verschillende stralen behoren. Zij zullen elk voor zich trachten hun eigen wijze van leven aan anderen op te leggen, zij zullen gelijktijdig proberen zichzelf aangepast te voelen en hun eigen begrip van waarde en waardigheid verliezen. In deze anderen. Heb begrip hiervoor en onttrek u hieraan door uw eigen doel te volgen.

U hebt al vaak gehoord, dat een mens meer is dan het oog ziet of zelfs meer dan u zelf vermoeden kunt. Hiervoor bestaan zeer eenvoudige verklaringen waarbij u dan openlijk weer even bijkomt. Het gehele ik bestaat uit een groot aantal geestelijke voertuigen. Elk van die voertuigen functioneert op eigen niveau. Wanneer deze voertuigen in één lijn liggen, wanneer wij onze straal volgen, dan zal de kracht van elk van die voertuigen volledig kunnen doordringen in onze materie. Dat geldt dus voor u en ook voor de wereld waarin we leven. Nu heeft u misschien wel eens gehoord dat ze in de oudheid stalen pennetjes hadden. Die eenvoudige stalen pennetjes, die hadden een gewicht van ongeveer 30 gr. ze werden in de lucht weggegooid en omdat ze van een grote hoogte kwamen waren ze erg gevaarlijk, ze konden zelfs door staalplaat doordringen, ze sloegen door hout heen en ook de helmen van soldaten waren daartegen niet bestand. Hoe hoger het vliegtuig nu was en hoe minder wind er stond hoe groter het doordringingsvermogen van die pennetjes. Hoe meer ik in mijzelf rechthoekig één ben en geen zijstromingen toesta a.h.w. hoe groter de snelheid en daarmee ook de beschikbare energie van datgene wat uit een hoger voertuig tot de stof komt. Allemaal onwetenschappelijk, allemaal mystiek. Maar wanneer wij gaan constateren dat de menselijke psyche een groot geweld heeft over het lichaam en daarbij dit lichaam dus ziek en gezond kan maken, wonden kan doen ontstaan en genezen, ziet de zaak er enigszins anders uit.

Wanneer wij nu verder horen, dat wij door diezelfde kracht in ons, anderen eveneens die kracht kunnen doen ondergaan, dat wij dat wat in ons bestaat aan anderen kunnen geven, zonder hen daardoor te dwingen te beantwoorden aan onze straal, onze levensweg, of onze opvatting, dan ziet de zaak er anders uit. Dan kunnen wij zeggen.

Naarmate wij in onszelf juister beantwoorden aan onze roeping, aan onze straal. zullen wij beschikken over meer innerlijke kracht. Deze kracht is niet alleen maar uit te drukken in levenskracht maar die zal eveneens uit te drukken zijn in bewustzijn, zekere vorm van weten, intuïtie, zij zal verder uit te drukken zijn in een juistere reactie op de buitenwereld. Waarbij de kennis van een hogere wereld het mogelijk maakt te reageren op dingen die men niet kent, ze te beheersen of te hanteren, doordat men de grondbeginselen ervan in een ander voertuig wel bezit.

Conclusie. Door de psyche van de mens (dat zijn, dus ook die geestelijke voertuigen) gericht te houden in eenheid, met een bewustzijn van doel kan de totale kracht van het ik op elk gewenst niveau gerealiseerd worden. Voor de stofmens zal dat meestal zijn in de materie. Zolang bij die krachten gebruikt zonder ze te binden aan materiële waarden zonder meer, zal hij die kracht behouden en uit die kracht voortdurend putten. Dit zonder meer moet ik er wel bijzeggen. Wij kunnen nl. in de materie een bloem verduurzamen een zieke genezen. Wij kunnen iemand zozeer domineren dat zijn problemen tijdelijk of misschien zelfs blijvend voor hem worden opgelost. We zouden onder omstandigheden misschien iets in de structuur van de materie kunnen wijzigen en zo wie weet van lood hout maken. Maar we zouden het kunnen. Dan trek ik daaruit de conclusies vastgelegd in regels:

1. Het occulte "ik" of totale "ik" kan zijn invloed alleen volledig doen gelden indien men innerlijk volgens eigen streven en doel, en niet alleen volgens goede intentie, één is.
2. Onze kracht en bewustwording is niet afhankelijk van het bereikte peil, maar van ons tempo van streven, het is ons verdergaan dat ons deze kracht verschaft, niet de bereikte plaats.

3. Deze verborgen of occulte vermogens van de mens zullen niet actief kunnen worden door een eenzijdige training, dan worden het kunststukjes en truukjes en hebben ze geen samenhang. Zodra zij echter ontstaan uit de eigen wijze van leven en denken zijn zij volledig aanvaardbaar, beheersbaar en algemeen en bewust bruikbaar.
4. Elke mens beschikt over deze krachten, bijna iedere mens twijfel daaraan of hij die krachten kan gebruiken. Zeer vele mensen zijn bang om deze krachten op de proef te stellen en hierdoor blijft voor de mensheid een belangrijk deel van de wereld gesloten. In deze tijd van vernieuwing houdt dit in, dat de mens de mogelijkheid om uitstuwingen en krachten het beste te maken voor zich en voor anderen over het algemeen juist krachtens deze terughoudendheid, wantrouwen aan eigen ik en eigen gaven, onmogelijk maakt

Hier zijn een paar regels, en die paar regeltjes zijn voor die vernieuwing ontzettend belangrijk. Wat hebben we nl. nodig, in een verwarde tijd in de eerste plaats een bewust individueel bestaan. Hoe meer je ondergaat in de massa, hoe minder je jezelf kunt zijn, hoe meer je het slachtoffer wordt van krachten buiten je, ook krachten die niet behoren tot je eigen wezen, en belevingen zult ondergaan die voor jou van geen enkele praktische betekenis of waarde hebben. Dus zoek jezelf. Maar als ik mijzelf zoek is er altijd een groot tekort. Ik zie nl. vaak eerder mijn eigen tekortkomingen en fouten dan mijn eigen vermogens, en zo ik mijn eigen vermogens zie, zie ik deze zelden in juiste verhoudingen.

Daarom geldt als volgende punt: ik zal een beroep moeten doen op een hogere kracht, desnoods alleen maar omdat ik hierin het vertrouwen vinden kan dat ik in mijzelf niet bezit. Zelfvertrouwen en geloof staan wat dit betreft, ongeveer gelijk.

Wanneer ik geloof heb ik een kracht of een God die mij helpt, en ik heb een beleving van die God misschien, dan kan ik wel wat meer zijn of doen dan anders, maar ik sta weer voor een moeilijkheid. Mijn beeld van God, van waarheid, van juiste lering is over het algemeen een karikatuur. Vb. iemand is een groot meester dat moeten we toegeven, daar beginnen we mee. Er is ontzettend veel waardevols gebracht, en nu zeggen we daarnaast maar die mens had ook fouten, dan zegt die wereld neen dat kan niet. Door het ontkennen van de fout brengt men een onevenwichtigheid in zijn bestreving en zijn beeld, men heeft geen gevoel meer voor relaties, men heeft geen gevoel meer voor evenwicht. In onevenwichtigheid dreigt men tenonder te gaan. Erken in alles wat uw geloof, uw lering, uw leerstelling, uw esoterische gemeenschap, uw scholing betreft, de goede en negatieve kant, om daarna de goede kanten in uzelf zoveel mogelijk te verwerkelijken en de negatieve, deze erkennende, alleen te gebruiken om uw eigen streven daardoor beter te corrigeren.

Wees jezelf. Vindt zekerheid in een God, in een geloof, in een systeem, onverschillig wat. Put kracht hieruit. Richt die kracht volgens uw eigen besef van goed en Goddelijkheid. Vraag niet om een gave die u gegeven wordt maar beweeg zelve het geheim is gelegen in uw streven niet in iets wat gezonder meer kunt ontvangen. Vanuit uzelve verder gaande, stel uzelve de regels van leven die noodzakelijk zijn. Zoek dan in uzelve datgene te vinden waardoor gij met anderen kunt samenzijn a.h.w. een eenheid, een harmonie kunt vormen van leven en denken. Wat die eenheid inhoudt ach dat is voor Iedereen verschillend. Dat kun je niet zo zeggen, maar je kunt wel zeggen, dat dit contact met de wereld vanuit je eigen straal noodzakelijk is. Want door degenen te spreken die de andere straten kennen onzer stad krijgen wij een beeld van haar structuur. Wij doorgronden het wezen Gods door het contact dat wij met anderen krijgen. Wij beseffen beter de werkingen die rond ons bestaan en kunnen puttend vanuit ons besef van God en Kracht, daardoor meer tot standbrengen.

Ik zou bijna gaan pleiten voor een zekere plechtigheid . Plechtigheid is misschien niet het goede woord, een eensgezindheid waardoor het mogelijk wordt je te concentreren op dat wat je werkelijke doel is, de kracht die je werkelijk verlangt. Het contact met de medemens daardoor voel je je niet meer verschillend ten opzichte van je medemens, maar iemand die uiteindelijk gelijk is. Dat is voor de mens heel moeilijk. Gelijkheid dat weten, we allemaal, bestaat niet zo erg, ieder van, hen heeft een eigen status. De een is blank, de ander zwart en dat is ook weer een verschil in status, kijk daar moeten we af. Wij moeten in de mens de kracht vinden, en wanneer we dat gaan beseffen dan komt die eenheid dus en uit die eenheid ontstaat het vanuit je persoonlijke gerichtheid het straal noteren van kosmische wetten met algemene werking. Zodra ik het alleen uit mijn eigen begrip, uit mijn eigen streven alleen doe,

zal ik wel veel kunnen bereiken maar alleen in die ene richting. Op het ogenblik dat ik het met anderen samen doe, dan bereik ik dat voor mijn gehele wereld. Vergelijk: U neemt een schijnwerper u gooit een lichtbundel, u gaat nu met vele anderen samenwerken zodat die schijnwerpers de gehele omgeving in een gelijkmatig licht zetten.

U ziet dan het geheel. U ziet niet alleen dat wat voor u ligt, maar wat rond u is. daardoor zult u in staat zijn, beter te begrijpen wat voor u ligt.

Dan komt het moeilijke punt nt. We hebben die eenheid gevonden. We vinden die harmonie en we streven er eerlijk naar, nu moeten wij nog trachten dit begrip ook in onszelf mee te laten spreken. En hier krijgen we dan de eerste keer het begrip taak dat in die vernieuwing steeds sterker een rol zal gaan spelen. Ik kan niet een willekeurige taak op mij nemen, ik krijg ook geen taak toegedeeld, door mijn geaardheid ben ik voorbestemd voor een taak. Vb. U hebt geleerd hoe u een horloge moet repareren een ander is medicus en heeft geleerd hoe hij een lichaam moet repareren, een ander is begaafd en heeft geleerd hoe hij de geest moet herstellen, hoe hij de mens innerlijk tot evenwicht kan brengen. Dan kunnen we toch niet aannemen dat de mens die goed een horloge kan maken, gebruikt wordt om het innerlijk van een ander in orde te maken, hij zal proberen er een horloge van te maken en dat klopt nooit. We kunnen ook niet verwachten dat de arts dat kan. We hebben er dus alleen de man voor die de innerlijke bekwaamheid bezit.

Hoe staat het nu met u. U hebt in uw hele leven bepaalde denkwijzen gevolgd. U hebt bepaalde dingen gedaan, hebt ervaringen opgedaan in het leven, u hebt wat geleerd. U hebt u een visie gevormd van het leven. Wanneer iets valt binnen die visie, behoort het tot uw taak, dat vloeit voort uit uw bestaan, en dan kunt u eraan voorbijgaan en dan zal het toch wel gebeuren door een ander, maar dan vermist u de verbondenheid daarmee. Nu is het typische dus een taakaanvaarding brengt iets naar boven toe. De horlogemaker kan een mens zijn die nogal verstrooid is, op het ogenblik dat hij zich met het uurwerk bezighoudt echter, gaat hij op in de juiste samenstelling hij ziet elk foutje.

Als je komt aan datgene wat je kunt doen, wat je voelt te kunnen doen en de manier waarop je voelt het te kunnen doen, dan heb je je taak.

Die taak is dus eigenlijk een bewust worden van de waarden van je leven, of de straal waartoe je behoort. Impliceert dit ook niet dat je, in die taakvervulling, meer bereiken kunt dan in al het andere rond je? Dat je al je liefhebberijen en al je verdere kennis, eigenlijk niets en nihil zijn naast dit ene de vervulling van je innerlijke taak. Dan is dit de grootst mogelijke harmonie met de straal waartoe je behoort. In die harmonie met de straal waartoe je behoort, ontkom je aan wat ik verwarring heb genoemd. Je hebt een rechte weg, er is niets wat je op die weg kan hinderen. Je bent jezelf. In deze dagen doen we erg veel om te proberen u een klein beetje te helpen in die richting. Waarom? Wel vrienden in deze dagen moeten we langzaam aan tot een beslissing komen. Gaat het zo verder, dan worden we deel van een chaos. En niemand van ons wenst dat, in de geest niet en de stof niet. Wij moeten dus eventjes afstand gaan doen van al die heerlijkheden als de sprookjesprins, die ons hartstochtelijk te paard zal wegvoeren, of de plotseling verschijnende meesters die alle problemen oplossen, alle verantwoording van ons afnemen. Er is geen tijd meer voor die dromen. We moeten leren denken, we moeten leren onszelf te kennen. Wij moeten desnoods door experiment, door onderzoek, door het observeren van onszelf komen tot een begrip: Wat is voor mij waar? Wat is voor mij belangrijk?

En pas wanneer je dat gevonden hebt, dan heb je beantwoordt aan de vernieuwing, en dan zul je ongeacht de heerser die dus de zon en de aarde regeert, door de straal waartoe je behoort precies de juiste plaats vinden, de juiste wijze van leven en sterven, de juiste benadering van de sferen, het juiste contact met de oneindigheid. Je zult ontdekken dat daar nogal eens wat problemen bij rijzen. Omdat je geneigd bent van de wereld te verwachten wat jezelf geeft. Verwacht dat nooit! Het is belangrijk te zijn in harmonie binnen deze tijd. Te zijn in overeenstemming met de kracht waartoe je behoort. Het is belangrijk te werken met die kracht en je wereld te kennen. Wij kunnen dan die veranderingen in onszelf aanvaarden, en in plaats dat die voor ons nadelen worden, worden ze voordelen. Wat voor een ander ziekte en benauwdheid wordt, wordt voor ons kracht en opgewektheid. Wat voor een ander reden is om wanhopig te worden, is voor ons een aansporing om eens te meer te werken. Het is een ommekeer buiten ons. Maar doordat wij in ons stabiel zijn, kunnen we die in wezen onbelangrijke wijzigingen verdragen en verwerken. Wij kunnen vanuit onszelf dus de wereld

veel geven. We kunnen gelijktijdig voor onszelf innerlijke waarheid vinden.

Inwijdingen bestaan, en inwijdingen geschieden door meesters. Maar wie een meester is, zult u zelden of nooit weten. Een meester is voor u nooit degeen die u domineert. Het is degeen die u in staat stelt uw eigen weg te vinden. Begrijp verder heel goed, dat niemand zelfs de grootste kracht niet bereid en in staat is een aansprakelijkheid en verantwoordelijkheid voor u te nemen, om u daardoor te ontdoen van een eigen aansprakelijkheid. Dat is heel erg belangrijk. Wanneer u streeft zal u naar uw streven gegeven worden datgene wat ge kunt aanvaarden. Vb. Stel dat u experimenteert bv. kruis en bord. op: zichzelf meestal onbelangrijk, stel dat u dat doet en dat u daaruit geen resultaten put, maar dat u daardoor wel tot een zekere concentratie, een zekere" gespannenheid komt, een instelling, dan zal vaak in de plaats van dat uiterlijk verschijnsel, waar u dus in feite naar zoekt, innerlijk iets kunnen veranderen. Dan is het die innerlijke verandering die belangrijk is. Het leven, het experiment, de beleving, zijn er om ons in staat te stellen tot concentreren. Wij als kleineren, wij moeten de eerste stap doen en de tweede en misschien de tiende stap, totdat wij opgenomen zijn in het ritme van de kracht die ons helpen kan, en dan zullen we nog steeds zelf moeten gaan, zelf moeten beslissen, maar we worden gedragen door dat hogere. Verwacht dus niet dat u vandaag of morgen wat cadeau krijgt. In die dingen groei je in. Er is in deze nieuwe tijd een schoonheid die vele nog niet beseffen. Een schoonheid die ook de kunst nog niet zijn uitdrukking geeft, men geeft nog te veel de schaduw weer. Men zoekt het harde of men zoekt het ijle. Maar deze dingen zijn niet het wezen van de schoonheid van deze tijd. Deze vernieuwing is juist in de beweging. De suggestie van de voortdurend vergaande kracht, niet van het positief of negatief, maar de voortdurende wisseling, wisseling waarin alle schakering en kleuren die er bestaan naar voren komen, alle klanken samenvloeien en weer uiteengaan. Dat is schoonheid van deze tijd. Die schoonheid kunnen we in ons-zelf -terugvinden. En wanneer we leren a.h.w. de beweging die we vernieuwing noemen in onszelf te beseffen, zullen we daarom alleen niet maar wat occulte gaven vinden, wat nieuwe krachten en mogelijkheden, maar iets veel belangrijker". We zullen in onszelf de kosmische taal voelen ontstaan, een taal van schoonheid waardoor wij kunnen spreken over de tijd met al zijn verschillen, kunnen spreken door de verschillende sferen, ongeacht de grenzen die ertussen schijnen te liggen, waarbij wij eeuwigheidswaarden weergeven in het bewegend aspect van een tijdelijke verandering. Het is deze beleving die het geluk is dat u in deze dagen kunt vinden. Het is de verandering, de wisseling, de beweging, die steeds harmonisch blijvende, juist door haar suggestie van een grote groei, het openbarsten van een knop, het eeuwige leven weergeeft op dit moment. Dit is het geluk dat in u ligt in deze tijd. Dit is de kracht die u in deze tijd, voor uzelf het meest onmiddellijk kunt ervaren.

Zolang ik aan deze kant sta en de enige ben die spreek, en u aan de andere kant en de enige bent die luistert, dan is er nog iets verkeerd, want dat wat ik in mij draag en wat ik misschien mooier uit kan drukken dan u, door scholing, door toestand door mijn beheersing vanuit een andere wereld, kunt u in uzelf doen. Het moet zover komen dat er niet een zaal vol mediums is, dat is niet nodig, maar een zaal vol geesten, geesten in de stof die in zich het gevoel kennen van de waarheid, die in zich de emotie kennen van de schoonheid, die a.h.w. hun eeuwigheid kunnen beleven in de tijd. En dat is een van die dingen waartoe die vernieuwing ons zal voeren.

Het is niet alleen ons streven naar geestelijke bewustwording of naar een zekere bereiking of vrede alleen, waar het om gaat. Neen wij moeten deze dingen in onszelf vinden en buiten onszelf de wereld schenken. Daarom gaat het, en aangezien we dat alleen kunnen doen vanuit de kracht waartoe we behoren, de straal waartoe we behoren, geeft ons, voor ons eigen ik, de juiste weg daar kan niemand iets aan doen. Laat ons dan proberen om vanuit onszelf te geven, vanuit onszelf te bereiken. Laten we vooral vergeten dat we zelf zo belangrijk zijn in onze huidige vorm en denkwijze, beseffen dat we, geest en stof, naast elkaar staan eigenlijk.

Dat al diegenen die behoren tot mijn straal eigenlijk naast me staan en niet tegenover me moeten zitten en luisteren, dat we gezamenlijk de taak hebben om de onevenwichtigheid van deze tijd te overwinnen, in en voor onszelf, zonder hartstochten, zonder vooroordelen, maar met een bewust schenken van onze geestkracht en onze begaafdheid, van onze innerlijke wetenschap en onze tolerantie voor allen die anders zijn dan wij misschien het meest juist achten.

GASTSPREKER.

De tijd waarin gij leeft is een wonderlijke en belangrijke tijd. Het is voor een mens noodzakelijk zich in te voegen in het geheel van krachten en werkingen, waarvan hij weinig beseft, weinig vermoeden heeft. Daarom tracht ik, langs deze weg, u enige richtlijnen te geven aangaande deze ontwikkelingen, uw eigen gedrag, de toekomstige mogelijkheden.

Wanneer men leert dat elk geloof, elk denken zijn consequenties met zich brengt, zal de mens zich niet zo snel tot een principe bekennen. Dit is juist. Zo hij echter zich bekent tot een bepaald principe, zo dient hij alle gevolgen daarvan zonder meer en blijvend te aanvaarden. Want slechts hij die volledig leeft volgens het aanvaardde innerlijk besef, zal in staat zijn in deze wereld iets tot stand te brengen dat ook geestelijk betekenis heeft.

De krachten die, zowel in de wereld als in de mensen, een toename van onrust en verandering brachten, zijn thans vervangen door een golf van energie. Gij zult zeker, wanneer de komende maand is aangebroken, u een tijdlang vitaler en sterker voelen dan tevoren. Maar zo men u kracht geeft en gij gebruikt haar niet is zij nutteloos. Kracht en energie dient men te gebruiken om te werken, niet slechts om te spelen. En wie opgaat in zijn arbeid weet dat arbeid en spel met elkaar verweven worden tot zij het werkelijke "ik" doet spreken in de kosmos en in eigen bestaan.

Leer werken in deze tijd, niet om een vergoeding, om een gunst, om iets wat ge daardoor verwerft, maar omdat de arbeid op zich de uitbeelding is van uw eigen wezen, omdat gij slechts door uw kracht en energie, gevoel van genoeg een sterkte om te zetten in een daadwerkelijke betekenis voor u heeft. De verleiding zal groot zijn om te spelen, om belangrijker dingen terzijde te schuiven. Groot zal de verleiding zijn om het oude onafgemaakt van zich te leggen, om het nieuwe nog even te doen wachten. Maar wie deze tijd verliest, verliest deze kracht en verliest daarmee de mogelijkheid voorbereid te zijn voor het wezen en de krachten die komen.

Gij weet allen dat het vermogen en de kracht van deze tijd is gelegen in harmonie. Harmonie is ook het terzijde stellen van het "ik" opdat het moge versmelten met allen. Zoek daarom desnoods, met een terzijde stellen van uw eigen intenties en genoegens in deze dagen betekenis te gewinnen voor uw medemensen. Tracht bovenal inzicht te krijgen in het antwoord van de materie op uw denken en wezen.

In deze tijd van kracht kunt gij ervaren dat de eenvoudige werktuigen die gij hanteert, het materiaal waarmee gij werkt. beantwoorden aan uw denken. Wees sterk, lichtend, vreugdig in uw denken en ziet de wereld zal u antwoorden.

Waar zelfzucht heerst in deze dagen dreigt ondergang. Zij die uit zelfzuchtige motieven handelen zullen zien dat datgene wat zij bereiken, de boei en keten is waarmee zij geketend zijn aan een verleden dat zij vrezen of haten. Boei en keten uzelve niet door te strijden voor het behoud van waarden. Strijd om steeds nieuwe kracht in u te erkennen en strijd om steeds, vanuit uzelve uitdrukking aan deze kracht te geven.

Er is voor alle mensen in de wereld een mogelijkheid geschapen. De Broederschap zal, behoudens besluiten misschien die zij nog nemen moet, zeker haar ingrijpen op aarde, harder, scherper en directer maken dan in de afgelopen tijd. Het is niet langer mogelijk in de mens, zonder meer, een dienende functie te vervullen of slechte langs uiterlijke wegen van toeval en natuurlijk gebeuren in te grijpen. Ik ben ervan overtuigd, dat maatregelen reeds bij deze grote vergadering genomen zullen worden, die een meer direct ingrijpen van de Witte Broederschap zekerstellen.

In deze handelingen en acties kunt u, als mens, alleen dan enig deel hebben, wanneer u vrij en bewust bent. Vrij, omdat elke band beletten zal u de innerlijke werking van de broederschap en haar daden te beseffen. Bewust, omdat gij in uzelf moet leren luisteren naar de stemmen van deze broederschap die, reeds in het afgelopen jaar, trachten velen der niet leden te bereiken maar in de komende tijd, naar ik vermoed, met steeds toenemende frequentie en duur, gedachten zullen verbreiden over de wereld die belangrijk zijn. De mens die vrij en bewust die impulsen opvangt, zal daarmee veel kunnen volbrengen.

Een mens is een wezen dat, door gewoonten en vormen, vaak wordt gebonden. Leer, juist in gewoonten, maar dan een gewoonte die u niet zonder meer bindt of verplicht, steeds meer het ritme te brengen van uw innerlijk beleven. Laat binnen het kader van een uiterlijk vaste norm. de krachten in uw wezen tot uiting komen als scherp gerichte gedachten, als krachten die uitstralen en als denkbeelden die het u mogelijk maken, voor de medemens, de verwarring en nood van deze tijden draagbaar te maken.

Het jaar waarin ge thans leeft, kent zeker tegen het einde daarvan. voor het lot van de mensheid beslissende perioden. Het zal de gemeenschappelijke gedachtenkracht der mensheid zijn, die een grote rol spelen. Leer uw gedachten richten, zo gezamenlijk mogelijk in gemeenschap en harmonie, opdat positieve gedachten, opdat geloof aan mensheid en vrede. bestrijding van vooroordeel, chauvinisme en beperktheid mogelijk wordt.

Er zullen leraren worden gezonden, méér dan in de afgelopen jaren. Niet alleen in het verborgene, maar langzaam ook meer naar buiten toe, zullen zij trachten uw denken een zekere richting te geven. Besef hierbij dat al hun leringen slechts waarde hebben voor u, zo gij daardoor anderen niet waarlijk schaadt. Gij kunt een mens niet schaden in zijn waan, slechts in zijn werkelijkheid.

Indien gij uzelf, wat in deze tijden mogelijk is, verlaten of eenzaam gaat gevoelen, wanneer gij meent dat geen vaste richtlijn of betekenis in het leven bestaat, beroep u op een hogere kracht, beroep u op het licht dat in u leeft. Laat uw wegen zijn als een spiegel die de eeuwigheid weerkaatst. Tracht uw denken te ontdoen van elke richting. Stel u slechts in op dat wat voor u belangrijk en begeerlijk, maar ook erkend goed voor u is, en laat dan deze instelling in u de beelden wekken de klanken toveren en uiteindelijk de woorden spreken, waardoor gij erkennen zult op welke wijze de krachten van de geest, in de stof, hun taak vervullen. Denk niet dat gij verlaten zijt, maar besef dat gij niet meer gesteund kunt worden. De tijd van de leider en gezelschap gaat voorbij, niet omdat men u deze steun niet geven zal, maar omdat, naar mijn eerlijke en innige overtuiging, dit jaar en het volgend jaar de Witte Broederschap en al de Lichtende Krachten deze ervaring zullen kennen, waarin geen plaats meer is voor zuivere persoonlijke bemoeiingen door hen die waarlijk in het Licht staan.

Het duister is in de afgelopen jaren uitgebannen voor een groot gedeelte zijn negatieve krachten rond deze wereld verwijderd. De Heren van duister en vuur die naar chaos streven hebben hun baan elders en anders gekozen, Het is de mensheid zelf die haar lot gaat beslissen.

Zo zeg ik u: Zoek uw gemeenschap. Zoek de groep waarin gij in denken en spreken en overwegen, in gezamenlijk mediteren en werken, in een gezamenlijk delen van kracht en aansprakelijkheid, kunt geborgen zijn in harmonie en werken voor de wereld rond u. Ik zeg U: Zoek de vormen en krachten waardoor voor u, als een voelbare siddering, de sferen rond u actief worden, uw geest gerust is en uitgaat en vrij, van begeren of vrezes, het licht indringt dat niet slechts in de komende periode maar regelmatig, zij het met mindere intensiteit, deze wereld in de komende 5 jaren beroert. U wordt kracht van leven gegeven. Misbruik haar en zij sterft. Gebruik haar wel en uw innerlijk leven en uw stoffelijk welzijn zullen groeien zodat gij datgene kunt volbrengen waarvoor gij geschapen zijt. Het bevestigen in materie en tijd, van de oneindige eenheid der dingen, de oneindige kracht van de Schepper en de volle waarheid van zijn Liefde voor allen. Wij in de Witte Broederschap weten dat nog Hogeren onze raad zullen delen. Sterker dan ooit zullen binnenkort de banden worden geknoopt, de wegen worden gebaad, waardoor Kracht van de Hoogste sfeer tot op de aarde kenbaar wordt en de gedachten van de aarde kunnen opgaan tot het Hoogste.

Ook namens u wordt deze taak verricht. Ook voor u is de kracht die wordt ontvangen. Ook voor u, onderwerpen wij ons aan de Hoogste raad, zoals wij gestreefd en gewerkt hebben voor u, sedert de dagen dat in het eiland, de materie de vrije gedachten van de geest belaagt,

Gij zijt oud en gij weet het zelve niet; maar het verleden in u keert weer. Erken dit. Laat u niet verleiden tot rusteloosheid; het heeft geen zin om rusteloos te zijn waar gij in uzelve rust kunt vinden door uzelve te vervullen.

Wees niet angstig, bevreesd noch gespannen; de kracht die U gegeven wordt is meer dan voldoende om u te beveiligen tegen elk gevaar, wat uw werkelijke en eeuwige betekenis aantast, om u te helpen om ook zonder gespannenheid al datgene te volbrengen wat nodig is.

Orde der Verdraagzamen

Zoek niet teveel in uzelve en wanneer gij een taak volbrengt begin met het weinige wat gij bezit en ontvang de rijkdom die in deze dagen rond u is.

Verwacht niet uw eigen woord te spreken wanneer gij spreekt van het Hogere, want zie u worden woorden gegeven: Vanuit de kracht der Broederschap zijt deze tot op heden bevestigd en doorgegeven.

Wees niet verward door schijnbare strijd en tegenspraak De schijn van strijd en tegenspraak vloeit voort uit uw onbegrip voor de bindende kracht en waarde die alles samenvoegt.

Indien gij, zoals gij zijt als mens de kracht van uw eigen geest aanvaardt; zo zult gij niet slechts ontwaken, niet slechts beslissen, maar gij zult in de dagen die nu komen voor uzelf

steeds sterker erkennen, dat gij een doel, een richting nodig hebt; en gij zult, rustig overwegend in uzelf, weten welke deze is zo gij oprecht streeft met de krachten van de geest.

Besef dat alle tijd slechts is het spel van de eeuwige waarden en bind u niet aan de tijd en haar verschijnselen, zo zult gij erkennen, dat in u in deze dagen reeds bevestigd is, het doel waarvoor veel gestreefd, gestreden en geofferd zal worden door onze groepering, door vele mensen in de toekomst: de mogelijkheid om de geest van de Christus, van een schijnfiguur die door woorden wordt geëerd, te maken tot de werkelijkheid die met ons is. Licht van Licht is Hij, harmonie en liefde die eeuwig is is Hij. God zelf uit ziet door deze kracht, richt zich tot de wereld opdat zij beseffen moge wat de eenheid en naastenliefde zij: het verlaten der zelfzucht, het verlaten der beperkingen die men anderen stelt en het vinden van het innerlijk antwoord op alle leven.

Uit de kracht waarmee ik verbonden ben en uit het Wezen van onze gemeenschap en broederschap kan ik u verzekeren en zeggen, dat deze kracht en van Licht in deze tijden sterk zullen worden. Vijf manen gaan voorbij en dan is de Kracht volledig, dan is het werk begonnen. Gij stoort u aan een geluid, ik stoor mij niet aan de gedachten van miljoenen mensen. want alleen de kracht die mij beweegt is mijn rechtvaardiging, Tracht ook gij zo te zijn en gij zult volbrengen en gij zult beseffen, dat uit de schijnbare rust en het schijnbare zoeken naar nieuwe wegen de toekomst niet slechts is een taak maar een vreugdige erkenning en beleving van het grotere dat ook ons brengt tot het vreugdig verrichten van een arbeid die velen zwaar zou vallen. Dat gij moogt openstaan voor de krachten van Licht die rond u zijn, dat gij sterk moogt worden door de kosmische invloed die uw wereld beroert, dat gij, zeker in uzelf, uzelf zult leren zegenen en verbinden met de eeuwigheid wanneer de uiterlijke wegen voor anderen daartoe misschien tijdelijk gesloten zijn.

Het Licht zij met u; de Kracht behoede uw wegen.

Goeden avond.